

NAKON PREDAVANJA JOZE ČIKEŠA

Tomislav ROGOZ: Čuli smo tamniju stranu. O tome što se događa u radu sa studentima u Zagrebu, Splitu i Rijeci, mogli bi progovoriti studentski kapelani.

N.N.: Možete li pojasniti zbog kojih razloga...koje su pretpostavke koje su dovele do takve situacije koja je danas?

Jozo ČIKES: Nisam radio istraživanje, da bih mogao egzaktno odgovoriti na to pitanje, ali mislim da razloge više ili manje naslućujemo. Komunizam (socijalizam) nije se trudio da poradi na vertikali i na vrijednostima, dapače radio je na rušenju vrijednosti, a ostavio je iza sebe vrijednosni vakuum, potpuno okrenut vrijednosni red stvari. Sigurno je da ni vjernici nisu bili imuni na situaciju u društvu. Došao je rat... kad se čini i ono što se ne smije činiti. Zatim dolazi pretvorba, tranzicijski problemi... s kojima su na žalost povezani i korupcija i nepoštenje, a u koje su upleteni čak i oni koji izjavljuju da su vjernici. Vjerujem da će istinski vjernici ipak znati naći pravo rješenje.

Drago ŠKARICA: Zahvaljujem predavaču, mr. Jozi Čikešu, na informacijama koje su i meni potrebne za rad u Studentskom centru. Slažem se sa zaključcima. Čini se da je posrijedi to da se Crkvi omogućava pristup, ali ju se u potpunosti ne uvažava. Mogu reći da u ova dva mjeseca prisutnosti u studentskim domovima imam stanovita pozitivna iskustva i slažem se da je jedan svećenik malo, jer se radi o populaciji koja zaslužuje više svećenika. To je pitanje o kojem ne možemo ovdje i sada raspravljati, jer pitanje je da li Sveučilište dozvoljava više radnih mjesta. Problem koji će s vremenom trebati rješavati jest da li je pastoralni ured u sektoru za kulturu ili zaslužuje da bude poseban. Za rješavanje tog pitanja uvijek ću se posebno zalagati, jer se ne slažem da pastoralna djelatnost bude dio sektora za kulturu. Oni imaju zajedničkih elemenata, ali se i bitno razlikuju. Kultura je programski sektor koji ima širi i snažniji odjek i veću prisutnost, a djelatnost je uvijek ograničena. Sastavio sam itinerarij o svom djelovanju i dostavio ga biskupskom ordinariju i provincijalu. U njemu sam pokušao detaljnije opisati svoju prisutnost u studentskim domovima. Želio bih u sva tri doma u ovom dijelu Zagreba biti prisutan s različitom ponudom, polazeći od uvjerenja da svakog studenta ne zanima svaki oblik pastoralnog rada, npr. molitva, tribina, kateheza u širem

smislu i dr. Program je izrađen u obliku šarolike i bogate ponude. Za sada u ovom kratkom razdoblju imam pozitivno iskustvo. Problem je sakralni prostor. Prostori koji postoje nisu adekvatni, iako mogu poslužiti. Hoće li Crkva ikada biti u mogućnosti da bude vlasnik nekoliko domova? To je lijepa zamisao, ali jedan sakralni prostor je neminovan. Za sada spašavamo situaciju župom na Knežiji koja je okružena sa sva tri doma.

Valentina MANDARIĆ: Zanima me gdje vidite ulogu Crkve. Osim tih par pastoralnih radnika u domovima, vidite li još negdje prostor gdje bi Crkva mogla dati svoj doprinos?

Jozo ČIKES: Bilo bi sasvim razumljivo da se na sljedećem ovakvom ili sličnom kolokviju među vama nađu ljudi koji se u ovoj državi bave odgojem, da tu budu predstavnici Ministarstva kulture, znanosti i tehnologije, športa, prosvjete itd. Tamo ima bezbroj dobrih i poštenih ljudi koji ne uspijevaju formulirati projekt, čekaju Crkvu, a Crkva možda čeka nekog drugog i ne vidim nikakav problem da se tu ne radi zajednički. U Berlinu je otvoren novi parlament s temom školovanja i brige za mlade. Našim ministarstvima treba pomoći i to je dužnost Crkve. Crkva odgaja kompletnog čovjeka. Taj dijalog je moguć, prihvaćen i poželjan, inače ćemo sve svesti na ceremoniju.

Matilda KOLIĆ: Smještena sam u Studentskom domu "Stjepan Radić" na Savi. Drago mi je što raspravljamo o temi studentskih domova. Moj dojam o studentskim domovima je pozitivan, jedino što nam nedostaje jest sakralni prostor. Ima mnogo mladića i djevojaka kojima to nedostaje, jer je opća potreba svakog kršćanina da ima prostor gdje se može pomoliti i sabrati. Oduševila sam se kad sam shvatila da imamo molitvenu zajednicu, čiji je organizator vlč. Škarica. Svake nedjelje skupi se 20 do 30 mladih na molitvu krunice ili na spontanu molitvu i druženje. Organiziraju se i tribine po studentskim domovima na koje se mladi rado odazivaju. Problem je da se mi ne možemo okupljati na molitvu u prostorijama uprave.

Jozo ČIKES: Hrvatska Vlada osnovala je i potvrdila Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži, koji raspolaže sredstvima i pun je dobre volje da se nešto radi. Ne vidim razloga zašto se Crkva ne bi službeno obratila tom zavodu i stupila s njim u kontakt. Ima puno vjernika laika koji su voljni uključiti se u takav tip rada, ali se vjerojatno moramo svi zajedno priviknuti, jer nismo naviknuti da budemo ravnopravni, kreativni stvaraoci našeg društva.

Marijan GRADINŠČAK: Vi ste, gospodine Čikeš, postavili pitanje: "Crkvo, gdje si?" Ove sam jeseni imenovan povjerenikom za mlade u Zagrebačkoj nadbiskupiji i već ta činjenica da

je jednoga svećenika nadbiskup izdvojio iz župske zajednice i povjerio mu pastoral mladih govori sama za sebe. U razgovoru s nadbiskupom bilo je rečeno da će, ukoliko je to moguće, svaki studentski dom dobiti svojega kapelana odnosno dušobrižnika. Prve razgovore s upraviteljima studentskih domova već sam obavio. Svih pet studentskih domova na području grada Zagreba bit će uključeno u taj projekt, za sada barem s dva svećenika, ali

nadbiskup je obećao i više. Na pitanje vezano uz sakralni prostor u domu "Stjepan Radić" mogu odgovoriti da je već odavno planiran sakralni prostor i najvjerojatnije će uskoro doći do ispunjenja tog plana.

Vinka PARŠIĆ: Drago mi je da se radi. Podsjetila bih da molitva u domu "Stjepan Radić" nije krenula od svećenika, već od studenata koji su se počeli samoinicijativno okupljati i organizirati.